

Kitab Daniel - Nomer Salapan

Amanat Malaikat Nu Kahiji

Jeff Pippenger

2023-12-04

Daniel pasal hiji ngagambarkeun amanat malaikat kahiji dina Wahyu pasal opat welas. Yoyakim sacara simbolis nandakeun yén ieu téh panguatan amanat malaikat kahiji, lain datangna éta amanat dina “waktu ahir.” Sadaya nabi nujul kana “poé-poé panungtungan” tina pangadilan panalungtikan, ku kituna éta pasal ngagambarkeun 11 Séptémber 2001, nalika prosés panggeuing pikeun saratus opat puluh opat rébu mimiti lumangsung. Dina Maleakhi pasal tilu, prosés éta geus digambarkeun minangka prosés panyucian nalika hiji utusan nyiapkeun jalan pikeun Utusan perjangjian datang ngadadak ka Bait-Na. Utusan anu nyiapkeun jalan, anu ogé mangrupa “sora” anu ngagorowok di padang gurun, ogé mangrupa hiji ujian, anu jadi bagian tina prosés panyucian. Dina Maleakhi pasal tilu, saratus opat puluh opat rébu digambarkeun minangka putra-putra Léwi. Putra-putra Léwi ngagambarkeun jalma-jalma anu nangtung babarengan jeung utusan Musa dina pamberontakan anak sapi emas, anu ngagambarkeun gambar sato galak.

Lulus tina ujian ngeunaan gambar sato galak téh mangrupa gambaran Alkitabiah séjén tina ujian anu kadua tina tilu ujian anu ngawangun prosés panyucian. Putra-putra Lewi kudu lulus tina ujian éta saméméh maranéhna diségél.

Pamasangan meterai dina Yéheskiel pasal dalapan jeung salapan téh mangrupa gambaran séjén ngeunaan prosés panyucian anu dimimitian dina 11 Séptémber 2001. Dina pasal dalapan, jalma-jalma di Yérusalém anu tungtungna sujud ka panonpoé ngalambangkeun opat generasi Adventisme Laodisia. Dina pasal salapan, jalma-jalma anu narima meterai téh keur ngahuleng jeung ceurik ku sabab kakejeman-kakejeman anu keur lumangsung di jero Yérusalém. Yérusalém téh gareja Allah.

Tiluan tilu malaikat téh ogé mangrupa gambaran tina prosés panyucian. Tilu talatah éta ngawakilan hiji prosés pangujian tilu léngkah, sarta diperlukeun yén para putra Léwi kudu lulus heula tina uji anu kahiji sangkan maranéhna tiasa milu dina uji anu kadua. Uji anu katilu mangrupa jinis uji anu béda, sabab éta ngawakilan hiji uji anu ngaidentifikasi naha para putra Léwi hasil lulus tina dua uji anu kahiji. Éta téh hiji uji lakmus anu sipatna nubuat. Uji anu kahiji nyaéta uji ngeunaan kadaharan (dina harti rohani), sabab éta ditangtukeun lulus atawa gagalna dumasar kana naha para putra Léwi narima talatah anu dipasihkeun ku Roh Suci ngaliwatan Élia, utusan anu nyiapkeun jalan pikeun Utusan tina perjangjian.

Ayat kahiji tina kitab Wahyu nekenkeun kaseriusan éta amanat. Ku dihaja éta ngaidentifikasi yén amanat anu dikirim ku utusan manusa, anu digambarkeun minangka Yohanes, ka jamaah-jamaah, dipasihkeun ka anjeunna ku Jibril, anu narimana ti Kristus, anu saterusna narimana ti Rama. Amanat Élias miboga kawibawaan kaallahan, jeung nolak amanat Yohanes, atawa Élias, atawa “sora anu ngagorowok di padang gurun”, sarua jeung nolak Wahyu Yesus Kristus.

Ujian anu kadua nyaéta ujian visual, sabab sanggeus para putra Léwi ngadahar amanat Élia, anu aya dina panangan malaikat anu turun pikeun nyaangan bumi ku kamulyaan-Na, maranéhna geus narima metodologi Alkitabiah anu ngamungkinkeun maranéhna ngabédakeun tanda-tanda jaman kalayan bener. Metodologi éta ngamungkinkeun para putra Léwi ngakuan yén tanda-tanda jaman éta keur nembongkeun yén garéja jeung nagara keur ngahiji di Amérika Sarikat, minangka pamekaran tina ujian gambar sato galak. Anu leuwih penting deui, tanda-tanda jaman éta, lamun ditempatkeun dina kontéks garis-garis réformasi anu suci, mangrupikeun hakekat Alpha jeung Omega, anu awal ngagambarkeun anu ahir. Garis-garis réformasi anu suci nandakeun yén umat Allah kudu ngalakukeun sagala anu aya dina kakawasaan maranéhna pikeun gawé bareng dina padamelan nyiapkeun diri maranéhna pikeun meterai Allah.

Ku sabab eta, dulur-dulur anu dipikacinta ku abdi, sakumaha aranjeun salawasna taat, lain ngan waktu abdi aya di aranjeun wungkul, tapi ayeuna leuwih-leuwih deui dina waktu abdi teu aya, lampahkeun kasalametan aranjeun sorangan kalayan sieun jeung ngageter. Sabab Allah anu damel di jero aranjeun, boh pikeun maparin kahayang boh pikeun ngalampahkeunana nurutkeun pangersa-Na anu hade. Laksanakeun sagala perkara tanpa kukulutus jeung pasulayan, supaya aranjeun jadi taya cacad jeung murni, jadi putra-putra Allah anu taya cela, di tengah bangsa anu bengkok jeung jahat, di antara maranehna aranjeun caang kawas cahaya-cahaya di dunya. Pilipi 2:12–15.

Daniél, Hananiah, Misaél jeung Azariah, anu jumlahna opat, ngalambangkeun umat Advent Poé Katujuh di sakuliah dunya, anu ngakuan 11 Séptémber 2001 minangka idéntifikasi tina turunana malaikat dina Wahyu dalapan welas, sarta maranéhna milih nyandak manna nu disumputkeun anu aya dina panangganna lajeng ngadaharna. Manna nu disumputkeun anu kudu didahar, sakumaha anu kakara dikutip ku rasul Paulus, ngalambangkeun Allah (manna nu disumputkeun), anu damel di jero umat-Na pikeun ngalaksanakeun pangersa-Na jeung kahadéan kersaning-Na. Paulus ngalambangkeun utusan ka urang Filadélfia, jeung nolak pesenna téh hartina pati. Daniél, Hananiah, Misaél jeung Azariah ngalambangkeun jalma-jalma anu milih ngadahar manna nu disumputkeun.

Ayeuna di antara maranéhna aya anak-anak Yuda, nyaéta Daniel, Hananiah, Misaél, jeung Azarya; ka maranéhna kapala sida-sida méré ngaran: sabab ka Daniel anjeunna méré ngaran Beltesyasar; ka Hananiah, Sadrah; ka Misaél, Mesakh; jeung ka Azarya, Abednego. Tapi Daniel netepkeun dina haténa yén manéhna moal ngotoran dirina ku bagian kadaharan raja, atawa ku anggur anu diminumna; ku sabab éta anjeunna nyuhunkeun ka kapala sida-sida supaya anjeunna teu ngotoran dirina. Daniel 1:6–8.

Daniel netepkeun yén manéhna miharep ngadahar éta pesen anu diturunkeun ti sawarga dina 11 Séptémber 2001, sarta ogé nolak pesen anu digambarkeun minangka kadaharan jeung inuman Babul. Ashpenaz geus milih nu mana waé tina para tawanan Yuda anu kudu dibawa ka payuneun raja.

Tuluy raja nimbalan ka Aspenas, kapala para sida kasimna, supaya mawa sawatara urang Israil, ti turunan raja jeung ti golongan para pangagung; barudak ngora anu taya cacadna, rupawan, palinter dina sagala hikmat, cerdas dina pangaweruh, ngarti kana élmu, sarta boga

kamampuh pikeun nangtung di karaton raja, jeung anu ku maranéhna bisa diajar élmu pangaweruh jeung basa urang Kasdim. Daniel 1:4, 5.

Lamun urang nuturkeun ranté parentah anu diidentifikasi dina Wahyu pasal hiji, ayat hiji, Nebukadnésar geus maréntahkeun ka Aspanas supaya milih para nonoman anu nyumponan ramalan anu kungsi diumumkeun ku Yesaya ka Hiskia. Aspanas narima éta pesen tuluy masrahkeunana ka Melsar, kapala para kasim. Nebukadnésar ngawakilan Rama sawarga; Aspanas ngawakilan Kristus, sarta Melsar ngawakilan Jibril. Aspanas terang saha waé nonoman anu kudu dipilih, sarta anjeunna terang yén Daniel bakal nyieun kaputusan anu bener dina hal dahareun, saméméh anjeunna dibawa ka hareupeun raja.

Ayeuna Allah parantos nimbulkeun kurnia jeung kanyaah anu lemes ka Daniel di payuneun kapala para sida. Jeung kapala para sida ngandika ka Daniel, “Abdi sieun ka gusti abdi, raja, anu parantos netepkeun kadaharan jeung inuman maraneh; sabab ku naon anjeunna kedah ningali raray maraneh langkung goréng rupana tibatan para nonoman anu sapantar jeung maraneh? Ku kituna maraneh bakal ngajadikeun abdi ngabahayakeun sirah abdi ka raja.” Daniel 1:9, 10.

Di dieu Melzar ngidentifikasi léngkah kahiji tina amanat tilu malaikat. Léngkah kahiji téh nyaéta sieun ka Allah, sakumaha digambarkeun ku kasieun Melzar ka Nebukadnezar. Kecap Ibrani “truth” anu diwangun ku ngahijikeun hurup kahiji, katilu welas, jeung panungtung tina alfabet Ibrani, dina tulisan-tulisan ieu saméméhna geus dipintonkeun minangka ngawakilan prosés pangujian tilu léngkah tina tilu malaikat. Ku cara kitu, dumasar kana sababaraha saksi, geus diteguhkeun yén amanat malaikat kahiji ngamuat sakabéh tilu tina tilu ujian anu diwakilan ku amanat tilu malaikat. Amanat malaikat kahiji diidentifikasi minangka injil anu langgeng, anu netepkeun yén éta téh injil anu sarua ti jaman Adam nepi ka Kadatangan Kadua Kristus.

Tuluy kuring ningali malaikat séjén ngapung di tengah langit, mawa Injil anu langgeng pikeun diwawarkeun ka maranéhna anu cicing di bumi, ka unggal bangsa, kaom, basa, jeung umat, saurana kalawan sora tarik, “Sieun ka Allah, sarta pasrahkeun kamulyaan ka Mantenna; sabab geus datang jam pangadilan-Na; sarta sembah Mantenna anu nyiptakeun langit, bumi, laut, jeung cinyusu-cinyusu cai.” Wahyu 14:6, 7.

Léngkah kahiji tina talatah malaikat kahiji nyaéta sieun ka Allah. Léngkah kadua nyaéta méré kamulyaan ka Mantenna, jeung léngkah katilu nyaéta datangna waktuna pangadilan-Na. Dina patalina jeung talatah dua malaikat séjénna, talatah malaikat kahiji téh, “sieun ka Allah.” Tuluy talatah malaikat kadua ngumumkeun rubuhna Babul, jeung boh dina gerakan Millerite tina malaikat kahiji, boh dina gerakan malaikat katilu, panggero pikeun kaluar ti Babul téh mangrupa tempat dimana pernyataan curahan Roh Suci dilaksanakeun. Dina mangsa éta, naha éta digambarkeun minangka Panjerit Tengah Peuting, panjerit tarik, atawa hujan panungtungan, maranéhna anu ngawawarkeun talatah éta ngamulyakeun Allah. Talatah malaikat kadua téh nyaéta tempat dimana Allah dipasih kamulyaan, jeung mangsa éta nungtun kana hiji titik waktu dimana pangadilan pamariksaan mimiti dina sajarah Millerite, atawa pangadilan ka sundal Babul anu lumangsung dina krisis hukum Minggu.

Kasieun Melzar ngalambangkeun amanat malaikat kahiji, sarta éta ngamimitian pangujian dahareun salila sapuluh poé, anu angka sapuluh ogé nandakeun hiji ujian. Ucapan Melzar ngeunaan sieun ka raja, sarua jeung Daniel anu sieun ka Allah leuwih ti ka raja, sarta netepkeun dina haténa supaya henteu najis ku kadaharan Babul. Mangsa waktu pangujian Daniel jeung tilu nonoman anu utama éta tilu taun, ku kituna ngalambangkeun tilu léngkah tina amanat tilu malaikat.

Sarta raja netepkeun pikeun maranéhna jatah sapopoé tina kadaharan raja jeung tina anggur anu diinum ku anjeunna; ku kituna maranéhna dipiara salila tilu taun, supaya dina ahirna maranéhna tiasa ngadeuheus ka payuneun raja. Daniel 1:5.

Daniél pasal hiji ngagambarkeun pangkuatan talatahwarta malaikat kahiji, sarta di dinya nandaan mimitina ujian ngeunaan dahareun, anu dina sajarah Millerite dilambangkeun ku ngadahar kitab leutik. Mangsa pangujian pikeun Daniél jeung tilu nonoman anu pinunjul éta kacumponan dina sapuluh poé anu mimiti, tina tilu taun éta. Sapuluh mangrupikeun lambang hiji prosés pangujian, sakumaha digambarkeun ku Israél baheula nalika maranéhna nampik ujian anu kasapuluh, anu dilambangkeun ku talatahwarta Yosua jeung Kaléb. Ieu ogé digambarkeun dina mangsa panganiayaan dina jamaah Smirna.

Ulah sieun ku hiji-hiji ogé tina perkara-perkara anu bakal ku maraneh dipasrahkeun pikeun ditalangsara; tengetan, Iblis bakal ngasupkeun sawatara ti maraneh ka panjara, supaya maraneh diuji; jeung maraneh bakal ngalaman kasangsaraan sapuluh poé: sing satia nepi ka maot, sarta Kami bakal maparin ka maneh makuta kahirupan. Wahyu 2:10.

Pituduh ka gereja Smirna nyaéta supaya maranéhna ulah sieun kana prosés pangujian, sabab lamun maranéhna sieun ka Allah, Anjeunna bakal maparin ganjaran kana kasieun anu saleh éta ku makuta kahirupan. Kasieun anu saleh éta dilambangkeun ku kahayang Daniel pikeun ngadahar manna sawarga.

Lajeng saur Daniel ka Melsar, anu ku kapala para sida-sida geus ditangtukeun pikeun ngawas Daniel, Hananya, Misael, jeung Azarya, “Mugia, cobian heula hamba-hamba anjeun ieu sapuluh poe lilana; pasihan we ka kami kadaharan tina pepelakan, sarta cai pikeun diinum. Sanggeus kitu, pameunteu kami sina dititenan di payuneun anjeun, kitu deui pameunteu barudak anu ngadahar bagian tina kadaharan raja; tuluy sakumaha anu anjeun tingali, lakonan ka hamba-hamba anjeun ieu.” Ku kituna manéhna satuju ka maranéhna dina perkara ieu, sarta nguji maranéhna salila sapuluh poe. Daniel 1:10–14.

Ujian anu kahiji nyaéta sieun ka Allah, sakumaha kagambarkeun ku Melzar jeung Daniel anu geus netepkeun dina haténa supaya henteu ngotoran dirina ku dahareun jeung inuman Babul. Unsur kadua tina amanat malaikat kahiji nyaéta méré kamulyaan ka Allah, anu ngalambangkeun hiji pancaran anu kasampak tina pangaruh kadaharan éta. Dina ahir sapuluh poé, Daniel jeung tilu nonoman anu satia ngamulyakeun Allah ku penampilan jasmanina.

Sarta dina ahir sapuluh poé, rupana maranéhna katingalina leuwih endah jeung awakna leuwih gendut batan sakabéh para nonoman anu ngadahar bagian kadaharan raja. Ku sabab kitu Melzar nyabut bagian kadaharan maranéhna, kitu deui anggur anu kuduna diminum ku maranéhna; tuluy méré ka maranéhna kacang-kacangan. Ari ngeunaan opat nonoman ieu,

Allah maparin ka maranéhna pangaweruh jeung kaparigelan dina sagala élmu pangajaran jeung hikmah; sarta Daniel miboga pangartian dina sagala titingalian jeung impian. Daniel 1:15–17.

Opat budak éta lulus dina ujian kahiji ngeunaan dahareun, nyaéta dina perkara anu nyababkeun Adam jeung Hawa ragrag, sarta anu ngagambarkeun ujian kahiji anu langsung disanghareupan ku Kristus sanggeus baptisan-Na. Baptisan Kristus nyaéta pangkuatan tina pesen kahiji dina garis nubuat-Na. Eta maparin kakuatan sarta ngasahkeun pesen anu diproklamasikeun ku “sora di padang gurun”. Tuluy, saperti halna Daniel jeung tilu jalma mulya éta, Kristus diuji dina perkara dahareun salila opat puluh poé, sakumaha Daniel diuji salila sapuluh poé. Daniel jeung Kristus keur ngalambangkeun ujian manna nu disumputkeun dina panangan malaikat anu turun dina 11 Séptémber 2001. Bakal aya dua ujian deui anu nuturkeun pikeun Kristus, jeung pikeun Daniel. Ujian kadua nyaéta nalika Daniel jeung tilu jalma mulya éta ngamulyakeun Allah ku rupana maranéhna. Ujian anu nuturkeun ujian ngeunaan dahareun pikeun Kristus ogé ngagambarkeun kamulyaan.

Sarta Iblis ngadawuh ka Anjeunna, “Lamun Anjeun teh Putra Allah, parentahkeun ieu batu supaya jadi roti.” Jeung Isa ngawaler anjeunna, saur-Na, “Aya kaserat, yen manusa moal hirup ku roti wungkul, tapi ku unggal pangandika Allah.” Tuluy Iblis, sanggeus mawa Anjeunna ka hiji gunung anu luhur, nembongkeun ka Anjeunna sakabeh karajaan dunya dina sakedapan waktu. Jeung Iblis ngadawuh ka Anjeunna, “Sagala kakawasaan ieu rek ku simkuring dipasihkeun ka Anjeun, kitu deui kamulyaanana; sabab eta geus diserenkeun ka simkuring, jeung ka saha bae anu dipikahayang ku simkuring, ku simkuring dipasihkeun. Ku sabab eta, lamun Anjeun nyembah ka simkuring, sakabehna bakal jadi kagungan Anjeun.” Tapi Isa ngawaler sarta ngadawuh ka anjeunna, “Mundur ti tukangeun Kami, Sétan! Sabab aya kaserat, ‘Anjeun kudu nyembah ka Gusti, Allah Anjeun, jeung ngan ka Anjeunna wungkul anjeun kudu ngabakti.’” Mateus 4:3–8.

Sanggeus Kristus lulus dina ujian ngeunaan dahareun, Sétan tuluy nawarkeun “kamulyaan” sadaya karajaan dunya, tapi Kristus malah milih ngamulyakeun Raja luhur sagala raja. Adam jeung Hawa gagal dina ujian anu kahiji, tuluy harita kénéh ngupayakeun nyumputkeun rarayna ku daun anjir, sabab maranéhna geus henteu deui nembongkeun kamulyaan Allah, sakumaha dilambangkeun ku jubah cahaya anu saméméhna ku maranéhna dipaké. Nalika Daniel jeung tilu sobatna anu satia lulus dina ujian ngeunaan dahareun, maranéhna tuluy dipaparin “knowledge and skill in all learning and wisdom: and Daniel had understanding in all visions and dreams.”

Maranéhanana lulus dina tés kadua, nyaéta tés visual anu geus dipasihkeun ku Melzar. Dina sajarah Millerite, amanat malaikat kadua nandaan bédana antara jalma-jalma anu narima jeung anu nolak amanat “sora” anu ngagero di padang gurun, sakumaha diwakilan ku William Miller. Sacara profétis, gerakan Millerite tuluy jadi tanduk Protestanisme anu katingali sarta hiji-hijina anu sajati, sedengkeun jalma-jalma anu nolak amanat jeung gerakan éta jadi putri-putri Roma. Maranéhna geus milih ngadahar kadaharan jeung nginum anggur Babul, sabalikna ti kitab leutik. Dina ahir tilu taun, Daniel jeung para jalmi utama dibawa asup pikeun dihakiman ku Nebukadnesar.

Ayeuna, dina ahir poé-poé anu ku raja geus ditangtukeun pikeun mawa maranéhna asup, kapala para sida-sida mawa maranéhna ka payuneun Nebukadnesar. Jeung raja ngawangkong jeung maranéhna; sarta di antara maranéhna kabéh teu kapanggih saurang ogé anu saperti Daniel, Hananya, Misyaël, jeung Azarya; ku sabab éta maranéhna nangtung di payuneun raja. Jeung dina sagala perkara hikmah jeung pangarti anu ku raja ditaroskeun ka maranéhna, anjeunna manggihan yén maranéhna sapuluh kali leuwih unggul ti sakabéh para ahli sihir jeung ahli nujum anu aya di sakuliah karajaanna. Jeung Daniel terus aya nepi ka taun kahiji Raja Kores. Daniel 1:18–21.

Daniél jeung tilu jalma nu mulya éta lulus dina ujian salila “sapuluh” poé, tuluy nalika maranéhna ngalangkungan ujian ahirna, kapanggih yén maranéhna “sapuluh” kali leuwih wijaksana tibatan sakabéh nu séjén.

Daniel pasal hiji mangrupa rujukan anu pangheulana kana amanat malaikat kahiji dina éta kitab anu ngawengku kitab Daniel jeung Wahyu. Éta miboga ciri-ciri anu sarua pisan jeung malaikat kahiji dina Wahyu pasal opat welas. Éta ngadegkeun bebeneran anu mimiti disebatkeun dina ayat kahiji Kitab Wahyu, sabab Nebukadnesar maparin amanat ka Aspenaz, anu satuluyna maparin amanat éta ka Melzar, anu tuluy ngayakeun patali jeung Daniel. Rama maparin amanat ka Kristus, anu satuluyna maparin amanat éta ka Jibril, anu tuluy ngayakeun patali jeung Yohanes.

Pesen anu ditepikeun, nyaéta pesen anu ayeuna keur dibuka segelna, nangtukeun prosés komunikasi ti Rama ka garéja-Na. Hal kahiji anu dipilih ku Rama pikeun dipikawanoh ku garéja-Na nyaéta prosés pangujian tilu léngkah tina tilu malaikat. Firman nubuat Allah geus ngagambarkeun éta prosés kalawan taliti pisan ngaliwatan sababaraha runtuyan nubuat, kitu deui ngaliwatan sajarah kaum Millerit. Kabeneran-kabeneran ieu mangrupa unsur anu hakiki tina manna nu disumputkeun anu aya dina panangan malaikat éta, nalika anjeunna turun dina 11 Séptémber 2001.

Mustahil pikeun ilubiung, ku kituna ogé pikeun lulus dina ujian kadua, lamun anjeun can lulus dina ujian kahiji. Kaleresan ieu geus digambarkeun kalayan écés dina sajarah Kristus jeung kaum Millerite. Daniel pasal dua téh ujian kadua, anu ku éta, sakumaha Sister White nyatakeun, “nasib langgeng urang bakal diputuskeun.” Anjeunna salajengna nyatakeun yén éta téh ujian anu kudu urang “lulus, saméméh urang diségél.” Ujian éta ayeuna geus ampir réngsé.

Daniel pasal dua nyaritakeun ngeunaan ujian ngeunaan patung sato galak, sarta pantes pisan lamun éta pasal nyaritakeun ngeunaan hiji patung anu gedé; sarta ngan ku sabab Daniel geus lulus ujian kadaharan, sarta geus dipaparin berkah “sapuluh kali” leuwih “pangarti” jeung “hikmah,” anjeunna bisa ngenal éta ujian. Saperti halna jeung panggeuing ngeunaan ujian éta dina tulisan-tulisan Ellen White, ujian patung dina Daniel pasal dua téh mangrupa ujian anu ngagambarkeun akibat kahirupan atawa pati.

Ku sabab kitu raja jadi ambek sarta kacida murkana, tuluy maréntahkeun supaya sakabéh jalma-jalma wijaksana di Babul dipaéhan. Sarta éta parentah sumebar yén jalma-jalma wijaksana kudu dipaéhan; tuluy maranéhna neangan Daniél jeung para baturna pikeun dipaéhan. Daniel 2:12, 13.

Aya sababaraha perkara kenabian séjén dina Daniel pasal hiji anu kudu urang bahas, sarta urang baris nuluykeun perkara-perkara éta dina artikel salajengna.

“Kuring ningali sakumpulan jalma anu nangtung kalayan dijaga pageuh tur tetep teguh, henteu méré pangrojong ka jalma-jalma anu rék ngagogojeg iman anu geus ngadeg dina awak jemaat. Allah ningali ka maranéhna kalayan karidhaan. Kaula dipintonkeun tilu léngkah—amanat malaikat kahiji, kadua, jeung katilu. Malaikat anu ngiringan kaula ngadawuh, ‘Cilaka ka anjeunna anu mindahkeun hiji bongkah atawa ngagerakkeun hiji pasak tina amanat-amanat ieu. Pamahaman anu sajati ngeunaan amanat-amanat ieu kacida pentingna. Nasib jiwa-jiwa gumantung kana kumaha éta amanat ditarima.’ Kaula deui dibawa mudun ngaliwatan amanat-amanat ieu, sarta ningali sabaraha mahal umat Allah ngagaleuh pangalaman maranéhna. Éta kahontal ngaliwatan loba kasangsaraan jeung papacangan anu beurat. Allah parantos mingpin maranéhna léngkah demi léngkah, nepi ka Anjeunna nempatkeun maranéhna dina hiji dasar anu pageuh tur teu bisa digoyangkeun. Kaula ningali sababaraha jalma ngadeukeutan éta landasan sarta nalungtik pondasina. Sabagian, kalayan suka bungah, langsung ngaléngkah naék kana éta. Nu séjén mimiti neangan kasalahan dina pondasi éta. Maranéhna hayang aya perbaikan anu dilakukeun, tuluy éta landasan bakal leuwih sampurna, sarta jalma-jalma bakal jauh leuwih bagja. Sabagian turun tina landasan pikeun nalungtik éta, tuluy nyatakeun yén éta dipasangna salah. Tapi kaula ningali yén meh kabéh tetep nangtung pageuh dina éta landasan sarta ngadesek jalma-jalma anu geus turun ti dinya supaya ngeureunkeun keluh-kesah maranéhna; sabab Allah teh Jurubina Agung, jeung maranéhna keur merangan Anjeunna. Maranéhna nyaritakeun deui pagawean Allah anu ajaib, anu geus mingpin maranéhna ka éta landasan anu pageuh, sarta kalayan sapagodis ngangkat panon maranéhna ka sawarga tur ku sora anu tarik ngamulyakeun Allah. Ieu mangaruhan sabagian tina jalma-jalma anu geus ngawadul sarta ninggalkeun landasan éta, tuluy maranéhna, kalayan raray anu handap asor, naék deui kana éta landasan.”

“Kuring dipaparin tingali deui kana pangwawaran ngeunaan kadatangan Kristus anu kahiji. Yohanes diutus dina sumanget jeung kakawasaan Élias pikeun nyiapkeun jalan pikeun Yesus. Maranéhna anu nampik kasaksian Yohanes henteu meunang mangpaat tina pangajaran-pangajaran Yesus. Panolakan maranéhna kana amanat anu ngaramalkeun kadatangan-Na nempatkeun maranéhna dina kaayaan anu matak teu sanggup gampang narima bukti anu pangkuatna yén Anjeunna téh Al Masih. Iblis mingpin jalma-jalma anu nampik amanat Yohanes supaya terus maju deui, nepi ka nampik jeung nyalibkeun Kristus. Ku ngalakukeun kitu maranéhna nempatkeun dirina dina kaayaan anu matak teu bisa narima berkah dina poé Pentakosta, anu sakuduna ngajar maranéhna jalan asup ka Bait Suci sawarga. [Robekna] tirai Bait Allah némbongkeun yén kurban-kurban jeung aturan-aturan upacara urang Yahudi moal ditarima deui. Kurban Agung geus dipasrahkeun sarta geus ditampi, sarta Roh Suci anu turun dina poé Pentakosta ngarahkeun pikiran para murid tina bait suci dunyawit ka bait suci sawarga, tempat Yesus geus asup ku getih-Na sorangan, pikeun ngucurkeun ka para murid-Na mangpaat panebusan-Na. Tapi urang Yahudi ditinggalkeun dina poék anu sampurna. Maranéhna leungit sakabéh cahaya anu sabenerna bisa dipiboga ku maranéhna ngeunaan rarancang kasalametan, sarta maranéhna tetep ngandelkeun kurban-kurban jeung pangbakti-pangbakti maranéhna anu taya gunana. Bait suci sawarga geus ngagantikeun bait

suci duniawi, tapi maranéhna henteu nyaho kana éta parobahan. Ku sabab éta maranéhna teu bisa meunang mangpaat tina pangantaraan Kristus di tempat suci.

“Loba jalma nenjo kalayan ngeri kana lampah urang Yahudi dina nolak jeung nyalibkeun Kristus; sarta waktu maranéhna maca sajarah panganiayaan-Na anu ngahinakeun, maranéhna ngira yén maranéhna nyaah ka Anjeunna, sarta moal mungkir ka Anjeunna saperti Petrus, atawa nyalibkeun Anjeunna saperti urang Yahudi. Tapi Allah, anu maca hate sakumna jalma, geus mawa kana ujian éta kanyaah ka Yesus anu ku maranéhna diaku dirasakeun. Sakumna sawarga niténan kalayan minat anu pangjerona kana kumaha ditarimana amanat malaikat kahiji. Tapi loba anu ngaku nyaah ka Yesus, sarta anu ngeclakkeun cimata nalika maca carita salib, malah ngahina kana warta hadé ngeunaan kadatangan-Na. Gantina narima éta amanat kalayan kabagjaan, maranéhna nyatakeun yén éta téh kasasab. Maranéhna ngéwa ka jalma-jalma anu mikanyaah kana nembongan-Na, sarta ngaluarkeun maranéhna ti garéja-garéja. Jalma-jalma anu nolak amanat kahiji teu bisa meunang mangpaat tina amanat kadua; kitu deui maranéhna teu meunang mangpaat ku pialapeupeuting, anu dimaksudkeun pikeun nyiapkeun maranéhna supaya ku iman bisa asup babarengan jeung Yesus kana tempat anu maha suci di tempat suci sawarga. Ku nolak dua amanat anu baheula éta, maranéhna geus ngagelapkeun pangarti maranéhna nepi ka teu bisa deui ningali cahaya dina amanat malaikat katilu, anu némbongkeun jalan kana tempat anu maha suci. Kami ningali yén sakumaha urang Yahudi nyalibkeun Yesus, kitu deui garéja-garéja nominal geus nyalibkeun ieu amanat-amanat, ku sabab éta maranéhna teu boga pangaweruh ngeunaan jalan ka anu maha suci, sarta maranéhna teu bisa meunang mangpaat tina pangantaraan Yesus di dinya. Saperti urang Yahudi, anu ngurbankeun kurban-kurban maranéhna anu taya gunana, maranéhna ngangkat doa-doa maranéhna anu taya gunana ka bilik anu geus ditinggalkeun ku Yesus; sarta Iblis, anu bungah ku panipuan éta, nganggap dirina miboga watak kaagamaan, sarta mingpin pikiran jalma-jalma anu ngaku Kristen ieu ka dirina sorangan, ku jalan digawe ku kakawasaanana, ku tanda-tandana jeung kaajaiban-kaajaiban palsu, pikeun ngabeungkeut maranéhna pageuh dina jeratna.” Early Writings, 258–261.